

แผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดหนองคาย ปี 2565
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคายปี ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี ๒๕๖๕ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จัดทำขึ้น เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี ๒๕๖๕ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบายการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้คือการพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

พัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายรวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัวร้อยละ ๔.๖ ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการและจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนย่อย : อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตอันดับที่ ๔๕

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรม

และบริการเป้าหมาย

๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค

๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) วัตถุประสงค์ที่ ๒ : เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็งแข่งขันได้มีเสถียรภาพและมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตทั้งบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้นสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงานอาหารและน้ำ

๒) เป้าหมายรวมที่ ๒ : ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุนอาทิระบบโลจิสติกส์ พลังงานและการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ : เศรษฐกิจรายสาขาเติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นฐานในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓.๒) แนวทางการพัฒนา : การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชน อย่างทั่วถึงอันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล (แถลงนโยบายวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒)

- นโยบายหลัก : การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดกลุ่มจังหวัดเพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือแนวโน้มการค้าโลกโดยคำนึงถึงศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันแนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมอนาคต อาทิอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคมของประเทศ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ อุตสาหกรรมอวกาศพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน

๓) สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายใหม่โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีการวิจัยและนวัตกรรม การปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงินการพัฒนา ศูนย์ทดสอบหรือวิจัยและออกแบบที่ได้มาตรฐานสากลและการใช้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในพื้นที่มาสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ

๔) พัฒนาระบบและกลไกภาครัฐและสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการจัดทำแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้นในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้นวัตกรรม การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การตลาด และการบัญชีเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบ่มเพาะผู้ประกอบการและสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ให้สามารถเป็นกลไกหลักที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาและบ่มเพาะศักยภาพผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

- นโยบายเร่งด่วน :

๑) มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกโดยเร่งกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้มีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว จัดเตรียมมาตรการรองรับการกีดกันทางการค้าและมาตรการสนับสนุนเพื่อเพิ่มช่องทางการส่งออกให้ผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า ปรับปรุงทิศทางการส่งออกไปยังตลาดอื่นโดยเร็ว ขยายความร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจกับ

ประเทศที่มีศักยภาพ และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ทั้งในส่วนในเมืองหลัก เมืองรอง และการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อกระจายรายได้ในรูปแบบเศรษฐกิจแบ่งปัน เพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศในช่วงที่มีข้อจำกัดด้านการส่งออก และส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

๒) การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต โดยต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายและวางรากฐานการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เขตเศรษฐกิจพิเศษ เมืองอัจฉริยะ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย รวมทั้งวางรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ ๕G ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และชุมชน ในการเข้าถึงตลาดในประเทศ และตลาดโลกผ่านแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่ในการให้บริการสาธารณสุขและการศึกษาทางไกล การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะทั้งในส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการยุคใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อนประเทศด้วยปัญญาประดิษฐ์ในอนาคต

๓) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน โดยมุ่งสู่ความเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่โปร่งใสตรวจสอบได้พัฒนาระบบจัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐ ปรับปรุงระบบการอนุมัติและอนุญาตของทางราชการที่สำคัญให้เป็นระบบดิจิทัลทั้งบุคคลและนิติบุคคลเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ ลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน ลดขั้นตอนที่ยุ่งยาก เกินความจำเป็นลดข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการดำรงชีวิตของประชาชนแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม ลำสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ผ่านการทดลองใช้มาตรการด้านกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และขับเคลื่อนการให้บริการในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๙ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของกระทรวงอุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๔

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคายที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้ดีซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญ และเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคายปี ๒๕๖๕

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

จังหวัดหนองคาย มีประวัติความเป็นมายาวนานประมาณ ๒๐๐ ปีเศษ โดยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) เจ้าอนุวงศ์ กษัตริย์ผู้ครองนครเวียงจันทน์ ได้ตั้งตัวเป็นกบฏ ยกกองทัพผ่านหัวเมืองรายทาง มาจนถึงนครราชสีมา ทางกรุงเทพฯ ได้โปรดให้เจ้าพระยาราชสุภาวดี (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นแม่ทัพมาปราบ โดยมีท้าวสุวอธรรมา (บุญมา) ยกกองทัพมาจากเมืองยโสธร และ พระยาเชียงสา มาช่วยเป็นกำลังสำคัญ ในที่สุดสามารถจับตัว เจ้าอนุวงศ์ไปกรุงเทพฯจนสำเร็จและได้พระราชทานบำเหน็จ ล่วงมาถึง ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๓๗๑ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) โปรดเกล้าฯ ให้ท้าวสุวอธรรมา (บุญมา) เป็นพระปทุมเทวาภิบาล ดำรงตำแหน่ง เจ้าเมืองหนองคายคนแรก และให้เมืองเวียงจันทน์ขึ้นตรงต่อเมืองหนองคาย

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๔ ภายหลังกบฏฮ่อ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอประจักษ์ศิลปาคม เป็นข้าหลวงใหญ่ต่างประเทศองค์สำเร็จราชการมณฑลลาวพวน ตั้งที่ทำการมณฑลอยู่ที่เมืองหนองคาย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ไทยเสียดินแดน ผังซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส และได้ระบุในสัญญาว่าห้ามมิให้ไทยตั้งหรือนำกองทัพบกหรือทหารอยู่ในเขต ๒๕ กิโลเมตร จากชายแดน กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจึงทรงย้ายที่ทำการมณฑลฯ ไปอยู่บริเวณบ้านเดื่อหมากแข้ง และตั้งเป็นมณฑลอุดรธานี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองพื้นที่ขึ้นโดยให้ยกเลิกระบอบเจ้าปกครองทั่วประเทศ ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๘ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งสถาปนาเมืองข้าหลวงปกครอง ซึ่งต่อมาเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด และในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นจังหวัดและอำเภอ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) ได้มีพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔) มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยให้แยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล และอำเภอบุ่งคล้า ออกจากจังหวัดหนองคายและตั้งเป็นจังหวัดบึงกาฬ

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดหนองคาย มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๒๖.๕๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๘๙๑,๕๘๓ ไร่ (นับเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคอีสาน โดยพื้นที่ทั้งหมดก่อนที่จังหวัดบึงกาฬจะแยกตัวไป มีประมาณ ๗,๓๓๒ ตารางกิโลเมตร) ลักษณะเป็นรูปยาวเรียงทอดไปตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นเขตแดนกับประเทศลาว มีความยาวทั้งสิ้น ๑๙๕ กิโลเมตร ความกว้างของพื้นที่ที่ทอดขนานไปตาม ลำน้ำโขงโดยเฉลี่ย ๒๐ - ๒๕ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินสาย ๒ (มิตรภาพ) ประมาณ ๖๑๕ กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

- * ทิศเหนือ ติดต่อกับกำแพงนครเวียงจันทน์ เขตเมืองหลวงของประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวพรมแดน
- * ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากคาด และอำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ
- * ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร อำเภอเพ็ญ อำเภอสร้างคอม อำเภอบ้านดุง อำเภอนายูง และอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
- * ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(ที่มา : ปกครองจังหวัดหนองคาย)

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดหนองคาย จัดอยู่ในจำพวกฝนแล้งร้อนและแห้งแล้ง (ธ.ค. - ม.ค.) ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิจะเริ่มลดในเดือนพฤศจิกายนและต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม ในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนฤดู อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนมีนาคม และร้อนจัดในเดือนเมษายน ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ (มิ.ย. - ก.ค.) อุณหภูมิโดยทั่วไปจะลดลง และในเดือนตุลาคมอุณหภูมิจะเริ่มลดลงจนอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดรายปีอยู่ที่ ๙.๕๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดรายปีอยู่ที่ ๔๐.๖๐ องศาเซลเซียสเฉลี่ยรายปีอยู่ที่ ๒๖.๔๖ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนทั้งปีอยู่ที่ ๑,๘๔๓.๖ มิลลิเมตรต่อปี

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๒๖.๕๓ ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น ๙ อำเภอ ๖๒ ตำบล ๖๗๘ หมู่บ้าน มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ แห่ง ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง, เทศบาลเมือง ๒ แห่ง, เทศบาลตำบล ๑๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘ แห่ง

จำนวนประชากร ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่าจังหวัดหนองคายมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕๒๒,๒๗๐ คน เป็นชาย ๒๕๙,๘๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๕ เป็นหญิง ๒๖๒,๔๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๕

อำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๑๕๐,๘๗๗ คน และอำเภอที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอโพธิ์ตากจำนวน ๑๕,๓๒๗ คน

ตารางแสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดหนองคาย และความหนาแน่นต่อพื้นที่

อำเภอ	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน	หมู่ บ้าน	ตำบล	พื้นที่ ตร.กม.	เทศบาล		อบต.
	ชาย	หญิง	รวม					เมือง	ตำบล	
๑. เมือง หนองคาย	๗๔,๔๓๔	๗๖,๔๔๓	๑๕๐,๘๗๗	๕๗,๓๕๗	๑๔๗	๑๖	๖๐๗.๔๕๖	๑	๘	๗
๒. ท่าบ่อ	๔๑,๙๐๑	๔๑,๙๙๘	๘๒,๘๙๙	๒๖,๑๑๖	๙๐	๑๐	๓๕๕.๓๑๓	๑	๓	๘
๓. โพนพิสัย	๔๙,๓๙๒	๔๙,๕๕๓	๙๘,๙๔๕	๓๑,๗๒๓	๑๕๙	๑๑	๖๔๒.๗๓๙	-	๒	๑๐
๔. ศรีเชียงใหม่	๑๕,๓๑๐	๑๕,๕๕๓	๓๐,๘๖๓	๙,๙๒๖	๔๓	๔	๑๙๗.๙๖๑	-	๒	๓
๕. สังคม	๑๒,๘๖๗	๑๒,๕๐๐	๒๕,๓๖๗	๘,๓๓๑	๓๖	๕	๔๔๙.๗๒๔	-	๑	๕
๖. สระใคร	๑๓,๕๒๑	๑๓,๒๖๓	๒๖,๗๘๔	๗,๗๗๑	๔๑	๓	๒๑๐.๙๐๒	-	-	๓
๗. เฝ้าไร่	๒๖,๑๓๘	๒๖,๑๖๓	๕๒,๓๐๑	๑๕,๑๗๗	๗๓	๕	๒๕๕.๙๐๐	-	๑	๔
๘. รัตนวาปี	๑๙,๔๔๗	๑๙,๒๒๑	๓๘,๖๖๘	๑๒,๖๐๘	๖๒	๕	๒๐๔.๐๐๗	-	-	๕
๙. โพธิ์ตาก	๗,๖๙๒	๗,๖๓๕	๑๕,๓๒๗	๕,๐๓๓	๒๗	๓	๑๐๒.๕๓๒	-	-	๓
รวม	๒๕๙,๘๒๒	๒๖๒,๔๔๘	๕๒๒,๒๗๐	๑๗๔,๑๙๓	๖๗๘	๖๒	๓,๐๒๖.๕๓	๒	๑๗	๔๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองคาย (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒)

๔) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ การไฟฟ้า

โรงไฟฟ้าในจังหวัดหนองคาย มีจำนวน ๔ สถานี กำลังผลิตรวม ๑๗๕ เมกะวัตต์ ประกอบด้วย ๑.สถานีไฟฟ้าอำเภอเมืองหนองคาย ๒.สถานีไฟฟ้าอำเภอเมืองหนองคาย ๓. สถานีไฟฟ้าอำเภอโพนพิสัย ๔.สถานีไฟฟ้าอำเภอศรีเชียงใหม่ (ที่มา: สำนักงานพลังงานจังหวัดหนองคาย)

๔.๒ การประปา

จังหวัดหนองคาย มีกำลังผลิตน้ำประปาในจังหวัดทั้งสิ้น จำนวน ๖,๒๐๐,๐๐๐ ลบ.ม. ต่อปี มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๑๖,๕๔๐ ราย โดยแหล่งน้ำดิบของการประปาจังหวัดหนองคายอยู่ในลุ่มแม่น้ำโขง ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และครัวเรือน ๑๓๕,๐๐๒ ลบ.ม. ปริมาณที่ใช้ในระบบ ๒๐๐,๐๐๐ ลบ.ม. (ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคหนองคาย)

แหล่งน้ำ จังหวัดหนองคายมีลุ่มน้ำสำคัญที่ประชาชนใช้ในการอุปโภค/บริโภค ด้านการเกษตร การประมง ปศุสัตว์ และอื่นๆ ดังนี้

ลุ่มน้ำโขง มีลุ่มน้ำย่อยอีก ๕ แห่ง ประกอบด้วย

- ห้วยน้ำโสม พื้นที่ลุ่มน้ำ ๘๐.๗๓๒ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๓๓.๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๕๐,๔๕๐ ไร่
- ห้วยโสมง พื้นที่ลุ่มน้ำ ๔๖๐.๙๓๕ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๒๐๕.๘๓ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอท่าบ่อ โพธิ์ตาก และศรีเชียงใหม่ รวม ๒๕๗,๐๐๐ ไร่
- ห้วยคุด-บังพวน พื้นที่ลุ่มน้ำ ๔๒๐.๑๙๒ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๒๐๓.๑๗ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอท่าบ่อ และเมืองหนองคาย รวม ๒๖๐,๐๐๐ ไร่
- ห้วยน้ำฮวย ๖ พื้นที่ลุ่มน้ำ ๓๙๑.๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๑๖๔.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๒๔๐,๐๐๐ ไร่
- ห้วยน้ำสวย ๖ พื้นที่ลุ่มน้ำ ๓๗๙.๒๐๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๑๘๔.๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๒๔๕,๐๐๐ ไร่

ลุ่มน้ำสงคราม มีลุ่มน้ำย่อย คือ ลุ่มน้ำคำมิด, กระจกและโค่น พื้นที่ลุ่มน้ำ ๗๓๓.๘๓๓ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๔๙๗.๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอเฝ้าไร่ และโพนพิสัย รวม ๔๖๑,๐๐๐ ไร่ (ที่มา : โครงการชลประทานหนองคาย)

๕) การคมนาคม

จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพหรือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ เริ่มต้น จากเขตอำเภอสระใคร (ติดต่อเขตอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี) สิ้นสุด ณ บริเวณแยกบายพาสมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และจากแยกบายพาสมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓ ถึงตัวเมืองหนองคาย (สี่แยกพญานาค) ระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร จากสี่แยกพญานาคอำเภอเมืองหนองคาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ สิ้นสุดเขตแดนจังหวัดหนองคายฝั่งทิศด้านตะวันออก ณ อำเภอรัตนวาปี (ติดต่อเขตอำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ) ระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตร อีกเส้นทางเริ่มต้นจากเทศบาลตำบลหนองสองห้อง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ สิ้นสุดเขตแดนจังหวัดหนองคายฝั่งด้านทิศตะวันตก ณ อำเภอสังคม (ติดต่อเขตอำเภอปากชม จังหวัดเลย) ระยะทางประมาณ ๑๑๒ กิโลเมตร การเดินทางจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดหนองคายใช้ ๓ เส้นทางหลัก คือ

เส้นทางที่ ๑ โดยทางเครื่องบินจากสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมืองไปลงสนามบินนานาชาติอุดรธานีใช้เวลาประมาณ ๕๕ นาที ต่อด้วยรถยนต์จากสนามบินนานาชาติอุดรธานีถึงจังหวัดหนองคายระยะทาง ๕๓ กิโลเมตรใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๔๐ นาที

เส้นทางที่ ๒ โดยทางรถยนต์เริ่มจากสถานีขนส่งหมอชิตกรุงเทพมหานครถึงจังหวัดหนองคาย (แยกถนนพหลโยธินตัดกับถนนมิตรภาพ ณ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี) รวมระยะทาง ๖๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๘-๙ ชั่วโมง

เส้นทางที่ ๓ โดยทางรถไฟเริ่มจากสถานีรถไฟหัวลำโพงกรุงเทพมหานครถึงสถานีรถไฟหนองคาย ระยะทาง ๖๕๐ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๑๒ ชั่วโมง ระยะทางระหว่างอำเภอเมืองหนองคายกับอำเภอต่างๆ

อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอบ้านแพง	๒๙	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอสระใคร	๓๔	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอศรีเชียงใหม่	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๖๑	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอรัตนวาปี	๖๑	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอเฝ้าไร่	๗๒	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอสังคม	๘๒	กิโลเมตร

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

จังหวัดหนองคายหลังจากมีการแบ่งแยกเขตการปกครองออกไปบางส่วนเป็นจังหวัดบึงกาฬ ได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานข้อมูลด้านต่างๆอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นที่ได้รับผลกระทบ ตัวอย่างเช่น ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรมการผลิต ภาคการเกษตร ภาคการค้า และทรัพยากรป่าไม้ ส่วนสถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบไม่มากนัก เช่น สถานการณ์ด้านสังคม และด้านความมั่นคง ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้ในการนำมาวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดหนองคาย บางส่วนยังคงเป็นข้อมูลของจังหวัดหนองคายและจังหวัดบึงกาฬ บางข้อมูลเป็นข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้ ๕ ปีย้อนหลัง แต่บางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถสืบค้นได้ ก็จะวิเคราะห์ในลักษณะประมาณการที่ใกล้เคียง โดยสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของจังหวัดหนองคายสรุปได้ดังนี้

๖.๑ ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตสำคัญ คือ

(๑) ภาคการเกษตร มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๓

(๒) ภาคอุตสาหกรรม	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๖
(๓) ภาคการศึกษา	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๐
(๔) ภาคการขนส่งการขายปลีก	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๑
(๕) ตัวกลางทางการเงิน	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๗.๗๑
(๖) สาขาอื่นๆ	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๙

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๔๐,๐๕๓ ล้านบาท สำหรับรายได้ต่อหัวของประชากรเท่ากับ ๘๙,๙๑๓ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๔๙ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จากสาขาการผลิตที่สำคัญ ๕ สาขา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรม สาขาศึกษา สาขาการขนส่งการขายปลีก และตัวกลางทางการเงิน และสาขาอื่นๆ

ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดหนองคาย ปี พ.ศ.๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๙๘ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากสถานการณ์โรคระบาดจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) คลี่คลาย และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ส่งผลให้ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการ การบริโภคภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัว ในขณะที่ภาคเกษตรกรรม การลงทุนภาคเอกชน และการค้าขายแดนหดตัว แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง

ด้านการผลิต (อุปทาน) คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๒๔ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคเกษตรกรรมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๗.๔๓ ภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๖๐ สะท้อนจากจำนวนโรงงาน หุ่นยนต์ทะเบียนโรงงาน และยอดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น และภาคการบริการคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๓๔ เป็นผลมาจากการท่องเที่ยว ส่งผลให้ธุรกิจโรงแรม และการค้าส่งค้าปลีกขยายตัว เนื่องจากการจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้น

ด้านการใช้จ่าย (อุปสงค์) คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๐.๓๔ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑๑.๑๖ จากยอดภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น ตามมาตรการเยียวยาโรคระบาด Covid-๑๙ ของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ประกอบกับยอดปริมาณการใช้ไฟฟ้าและน้ำประปาเพิ่มขึ้น ในขณะที่ยอดจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ และยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ลดลง การใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๗.๗๖ จากการเบิกจ่ายงบประมาณและงบลงทุนเพิ่มขึ้น การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๑๑.๐๓ จากยอดจดทะเบียนรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลง ในขณะที่พื้นที่ขออนุญาตก่อสร้าง และสินเชื่อเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้น การค้าขายแดนคาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๙.๒๒ จากการส่งออก และการนำเข้าลดลง

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะอยู่ที่ ๐.๑๐ ต่อปี สำหรับการจ้างงานคาดว่าจะอยู่ที่ ๒๐๖,๘๕๙ คน เพิ่มขึ้น ๑,๘๐๖ คน

จังหวัดหนองคาย มีอำเภอตั้งอยู่ตามแนวชายแดน รวม ๖ อำเภอ คือ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสังคม อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรันทนาวปี โดยมีจุดผ่านแดนและจุดผ่อนปรนการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) จุดผ่านแดนและจุดตรวจคนเข้าเมือง

ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑/๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดช่วงเวลาขนส่งของเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรผ่านด่านพรมแดน ๓ แห่ง ดังนี้

- ด่านพรมแดนสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ บ้านเหล่าจอมมณี ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคายกับด่านสากลบ้านดงพู่สี เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา

๐๖.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. การคมนาคมทางบกข้ามสะพานมิตรภาพไทย - ลาวแห่งที่ ๑ โดยรถยนต์ และรถไฟโดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗

- ด้านพรมแดนท่าเรือหนองคาย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคายกับด้านสากลท่าเรือเมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำเรือหางยาว และเรือโดยสาร โดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

- ด้านตรวจคนเข้าเมือง ณ สถานีรถไฟหนองคาย อำเภอเมืองหนองคายเปิดทำการทุกวันเดิณวันละ ๒ เทียวก เปิดใช้เป็นทางการเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ (ใช้เวลาเดินทาง ๑๕ นาที)

เทียวกที่ ๑	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๐๙.๐๐ น.
	กลับจากสถานีท่าช้างสปป.ลาว	เวลา ๑๑.๑๕ น.
เทียวกที่ ๒	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๑๔.๔๕ น.
	กลับจากสถานีท่าช้างสปป.ลาว	เวลา ๑๗.๐๐ น.

(๒) จุดผ่อนปรนการค้า

จุดผ่อนปรนการค้า (Checkpoint for Border Trade) หมายถึง ช่องทางที่รัฐบาลไทยเปิดเพื่อช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในด้านมนุษยธรรม และส่งเสริมความสัมพันธ์ของประชาชนในระดับท้องถิ่นโดยการผ่อนปรนให้มีการค้าขายสินค้าอุปโภค – บริโภคที่จำเป็น ทั้งนี้ การพิจารณาการเปิดจุดผ่อนปรน มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาความเหมาะสมในทางปฏิบัติ โดยจังหวัดจะเสนอขอเปิดจุดผ่อนปรนทางการค้าไปยังกระทรวงมหาดไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ และมอบให้จังหวัดจัดทำประกาศเปิดจุดผ่อนปรนการค้า โดยจะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณจุดผ่อนปรนมาตรการการควบคุมดูแลการผ่านเข้า – ออก จุดผ่อนปรนของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนสินค้าบางประเภทที่ไม่อนุญาตให้ค้าขาย ณ จุดผ่อนปรนการค้า ซึ่งจังหวัดหนองคายมีประกาศจุดผ่อนปรนการค้าให้เป็นช่องทางสำหรับประชาชนไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ติดต่อซื้อขายสินค้า และแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม จำนวน ๔ แห่ง ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ดังนี้

- จุดผ่อนปรนบ้านม่วง

หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังคม กับ ด้านประเพณีบ้านโคกแอ้ง เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันพุธ และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านหม้อ

หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ กับ ด้านประเพณีบ้านหนองดา เมืองสีโคดตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านจุมพล

หมู่ที่ ๑ ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย กับ ด้านประเพณีบ้านโดน เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร และวันเสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำโดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านเปงจาน

หมู่ที่ ๘ ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนวาปี กับ ด้านประเพณีบ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ เปิดทุกวันพุธ วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

แสดงที่ตั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า

จุดผ่านแดนถาวร/ จุดผ่อนปรน		จำนวน	เมืองเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคม		การคมนาคม	วัน/เวลา เปิดทำการ
			สปป.ลาว	ประเทศไทย		
จุดผ่านแดนถาวร	สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ ๑	๑	บ้านดงพูนี เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางบกข้าม สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว, รถยนต์,รถไฟ	ทุกวัน เวลา ๐๖.๐๐ - ๒๒.๐๐ น.
	ท่าเรือหนองคาย	๑	ท่าเตี๋ย เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางน้ำ,เรือหาง ยาว, เรือโดยสาร	ทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.
จุดผ่อนปรนการค้า	อำเภอ ศรีเชียงใหม่	๑	บ้านหนองดา เมืองสีโคตตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านหม้อ ตำบล บ้านหม้อ อำเภอ ศรีเชียงใหม่	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	อังคาร , พฤหัสบดี,เสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.
	อำเภอรัตนาป	๑	บ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ	บ้านเปงจาน ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนาป	ทางน้ำ, เรือหางยาว , เรือโดยสาร	พุธ,ศุกร์,อาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.
	อำเภอโพนพิสัย	๑	บ้านโคก เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านจุมพล ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	อังคาร, เสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.
	อำเภอสังคม	๑	บ้านโคกแอ เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านม่วง ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังคม	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	พุธ,เสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

ที่มา : ด้านศุลกากรหนองคาย และตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายมีข้อได้เปรียบกว่าจังหวัดอื่นๆที่ไม่ใช่จังหวัดชายแดน คือ จังหวัดหนองคาย มีหน่วยงานที่มีหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และด้านความมั่นคง จึงถือได้ว่าเป็นจุดแข็งของจังหวัดหนองคาย ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวสรุปได้ดังนี้

ตารางสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ

ที่	หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง
๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๒	สำนักงานจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๓	ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๔	ด่านศุลกากรหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๕	สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๖	หอการค้าจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๗	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๘	ด่านกักกันสัตว์หนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๙	ด่านตรวจพืชหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๐	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๗	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๑	กองกำกับการตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๒	สำนักงานการค้าต่างประเทศ เขต ๕ (หนองคาย)	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๓	หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตหนองคาย	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๔	กองกำกับการ ๑๑ กองบังคับการตำรวจน้ำ	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๕	กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๔๕	อ.เมือง จ.หนองคาย
๑๖	สถานทูตไทยใน สปป.ลาว	นครหลวงเวียงจันทน์
๑๗	สำนักงานทูตพาณิชย์ไทยใน สปป.ลาว	นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : สำนักงานจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการค้าชายแดน ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ ๑ และแนวโน้มก็ยังคงรักษาความเป็นอันดับที่ ๑ ในเรื่องของมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เนื่องจากจังหวัดหนองคายอยู่ตรงกันข้ามกับนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของ สปป.ลาว และเป็นโอกาสในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้) มูลค่าการค้าชายแดนของจังหวัดหนองคาย กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแสดงไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

สถิติการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ (หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
มูลค่าการค้า	๒๐๒,๙๔๒.๗๒	๒๐๗,๐๔๕.๘๕	๒๑๓,๖๑๘.๕๘
ส่งออก	๑๓๖,๔๔๐.๔๘	๑๓๑,๒๖๒.๓๓	๑๒๘,๘๖๖.๕๖
นำเข้า	๖๖,๕๐๒.๒๔	๗๕,๗๘๓.๕๒	๘๔,๗๕๒.๐๒
ดุลการค้า	๖๙,๙๓๘.๒๔	๕๕,๔๗๘.๘๑	๔๔,๑๑๔.๕๔

ที่มา : ด่านศุลกากรหนองคาย

ข้าว นับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดหนองคาย ที่สร้างรายได้ ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาค การเกษตรของจังหวัดมาอย่างยาวนาน สภาพการทำนาของจังหวัดหนองคาย มีทั้งอาศัยน้ำฝนและการใช้น้ำจาก ชลประทานรวมถึงคลองส่งน้ำจากสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งในพื้นที่ชลประทานเข้าถึงสามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง คือ นาปีและนาปรัง ซึ่งในปี ๒๕๕๙/๖๐ จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ปลูกข้าว ทั้งสิ้น ๕๑๙,๕๗๐ ไร่ พันธุ์ข้าวที่ปลูก ฤดูทำนาปี ข้าวเหนียวใช้พันธุ์ กข.๖ ข้าวเจ้าพันธุ์ กข.๑๕ ข้าวดอกมะลิ ๑๐๕ ไรซ์เบอร์รี่ ฤดูทำนาปรัง ข้าวเหนียวใช้พันธุ์ กข. ๑๐ กข.๑๒ ข้าวเจ้าใช้ ชัยนาท ๑ ปทุมธานี ๑ ปทุมธานี ๘๐

ข้อมูลข้าวนาปีจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๕๙/๖๐

ข้าวนาปี	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
ข้าวเหนียว	๒๗,๑๓๕	๓๘๙,๓๐๒	๓๘๑,๙๔๓	๑๔๐,๕๕๕	๓๖๘
ข้าวเจ้า	๑๒,๓๒๑	๑๓๐,๒๖๘	๑๒๘,๑๗๐	๕๖,๗๘๒	๓๖๕
รวม	๓๙,๔๕๖	๕๑๙,๕๗๐	๕๑๐,๑๑๓	๑๙๗,๓๓๗	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

ปัญหาและอุปสรรค

- เกษตรกรขาดความเชื่อมั่นและขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีในการผลิตข้าวสมัยใหม่ ที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิตต่อไร่
- เกษตรกรขาดความรู้ในการปลูกข้าวปลอดภัย เพื่อให้ได้การรับรองตามมาตรฐานความปลอดภัยพืช GAP/อินทรีย์
- การปลูกข้าวมีต้นทุนการผลิตสูง รวมทั้งผลผลิตต่อไร่ยังต่ำเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ
- เกษตรกรขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการการผลิต และการเชื่อมโยงตลาด
- เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกร เพื่อการแปรรูปผลผลิต ยกยระดับสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ ของตลาด ทั้งยังเป็นแนวทางการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจที่พึ่งพาตนเองได้

แนวทางการดำเนินงาน

- ส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในเขตพื้นที่อาศัยน้ำฝน
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ในพื้นที่ปลูกข้าวในเขตชลประทาน
- ส่งเสริมการปลูกข้าวปลอดภัยจากกลุ่มที่มีอยู่เดิม ขยายกลุ่มใหม่
- ส่งเสริมการปลูกข้าวระบบการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ เน้นการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีสมัยใหม่
- พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการในอนาคตการแปรรูป การสร้างตราสินค้าและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งเพิ่มช่องทางการตลาดรูปแบบ บ.ประชารัฐรักสามัคคี จังหวัดหนองคาย
- ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีเกษตร

ยางพารา นับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย ที่สร้างรายได้ให้ผลิตภัณฑ์มวล รวมของจังหวัดในภาคการเกษตรเป็นลำดับที่ ๒ รองจากข้าวนาปี มีมูลค่า ๑,๐๖๗.๖๘ ล้านบาท มีสภาพพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูกยางพารา ซึ่งจากการจำแนกที่ดินตามศักยภาพ (zoning s๑+s๒) พบว่าพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมมากถึงปานกลางมีจำนวน ๒๙๒,๒๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕ จากพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ๑,๘๙๑,๕๘๒ ไร่

ข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๑

ลำดับ	อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่	พื้นที่เปิด กรีด(ไร่)	ผลผลิต ยางแห้ง (ตัน/ปี)	ผลผลิตยาง ก้อนถ้วย (ตัน/ปี)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	เมือง	๒๓๒	๒,๓๘๔	๑,๕๐๑	๓๓๑.๗๒	๕๕๒.๘๗	๑๖.๖๖
๒	ท่าบ่อ	๔๖๕	๕,๓๓๖	๓,๔๓๖	๗๕๙.๓๖	๑,๒๖๕.๕๙	๓๘.๑๓
๓	โพนพิสัย	๔,๒๖๒	๕๔,๘๘๑	๓๖,๓๑๒	๘,๐๒๔.๙๕	๑๓,๓๗๔.๙๒	๔๐๒.๙๙
๔	ศรีเชียงใหม่	๖๑๒	๑๐,๑๗๘	๘,๒๓๑	๑,๘๑๙.๐๕	๓,๐๓๑.๗๕	๙๑.๓๕
๕	สังคม	๑,๘๘๓	๕๓,๗๐๖	๔๕,๐๓๙	๙,๙๕๓.๖๒	๑๖,๕๘๙.๓๗	๔๙๙.๘๔
๖	สระใคร	๑๘๖	๒,๘๖๘	๑,๔๕๕	๓๒๑.๕๖	๕๓๕.๙๓	๑๖.๑๕
๗	เฝ้าไร่	๔,๙๔๘	๖๒,๗๕๙	๔๒,๒๙๑	๙,๓๔๖.๓๑	๑๕,๕๗๗.๑๙	๔๖๙.๓๔
๘	รัตนวาปี	๘๐๔	๕๑,๐๐๓	๔๓,๙๙๘	๙,๗๒๓.๕๖	๑๖,๒๐๕.๙๓	๔๘๘.๒๘
๙	โพธิ์ตาก	๑๘,๘๙๐	๑๘,๙๒๒	๑๖,๑๐๐	๓,๕๕๘.๑๐	๕,๙๓๐.๑๗	๑๗๘.๖๘
รวม		๑๗,๔๑๘	๒๖๒,๐๓๗	๑๙๘,๓๖๓	๔๓,๘๓๘	๗๓,๐๖๓.๗๑	๒,๒๐๑.๔๑

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดหนองคาย ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑

ปัญหาและอุปสรรค

- เกษตรกรมีรายได้ต่ำเนื่องจากสถานการณ์ราคายางพาราตกต่ำ
- เกษตรกรขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อในการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อชดเชยรายได้ในช่วงที่ราคายางพาราตกต่ำ
- สถาบันเกษตรกรขาดการบริหารจัดการองค์กรที่เข้มแข็ง

แนวทางการดำเนินงาน

การสร้างมูลค่าเพิ่ม

- การแปรรูปน้ำยางสด เป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น หมอนยางพารา
- การทำยางเครป
- การทำยางแผ่นรมควัน
- การทำยางแผ่นดิบ

มะเขือเทศ เป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายอีกชนิดหนึ่ง มูลค่าทางเศรษฐกิจอาจจะไม่มากนัก แต่ก็ป็นสินค้าทางการเกษตรที่โดดเด่น เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีพื้นที่เพาะปลูกในปี ๒๕๖๐ จำนวน ๖๗๕ ไร่ ผลผลิต๓,๖๕๕ กก.ต่อไร่ มูลค่า ๔.๗๒๕ ล้านบาท

อุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคาย ส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีจำนวนเล็กน้อย เช่น โรงงานสุรา ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคายจึงไม่โดดเด่นมาก

ตาราง แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย (หน่วย : โรงงาน)

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม					
โรงงาน	ยางพารา	โรงสีข้าว	โรงสุรา	มะเขือเทศ	ข้าวโพดหวาน
จำนวน	๑	๕	๑	๓	๒

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนที่มีเส้นทางติดต่อ คมนาคมกับจังหวัดอื่นๆ ได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กับเมืองหลวงของประเทศเพื่อนบ้าน คือ นครหลวงเวียงจันทน์ ของ สปป.ลาว และมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ซึ่งเป็นโอกาสในการทำการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อกับจังหวัดต่างๆ ได้แสดงไว้ดังตารางดังนี้

ตารางแสดงเส้นทางการคมนาคมจังหวัดหนองคายเชื่อมกับจังหวัดอื่นๆ(หน่วย : กม.)

เส้นทางการคมนาคม					
จังหวัด	อุดรธานี	เลย	บึงกาฬ	เวียงจันทน์	กทม.
ระยะทาง	๕๑ กม.	๒๐๒ กม.	๑๓๖ กม.	๒๕ กม.	๖๑๕ กม.
ลักษณะเส้นทาง	ถนน ๔ เลน	ถนน ๒ เลน	ถนน ๒ เลน	ถนน ๒ เลน	ถนน ๔ เลน

ที่มา : วิกิพีเดีย/หนองคาย

การเกษตรของจังหวัดหนองคาย ถือว่าเป็นภาคการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่ง และปัจจัยการผลิตที่สำคัญ คือ น้ำ จังหวัดหนองคายนอกจากจะมีปริมาณน้ำฝนที่ค่อนข้างสูงแล้ว ยังมีแหล่งน้ำที่สำคัญ เพื่อการเพาะปลูกอีกมากมาย ดังตารางที่แสดงไว้ด้านล่าง

ตารางแสดงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
	แหล่งน้ำ
๑. เมือง	แม่น้ำโขง/หนองสองห้อง/หนองบัว/ห้วยวังฮู/หนองส้มฮอง/ห้วยบกหวาน/หนองหมื่น
๒. ท่าบ่อ	แม่น้ำโขง/ห้วยบังพวน/หนองอ้อและหนองถินทิก/หนองโลเล/หนองเจ้าน้ำ/หนองสีนาค/หนองคับ
๓. โพนพิสัย	แม่น้ำโขง/อ่างเก็บน้ำห้วยเปลาวะเจือก/หนองหลุมเอียน/อ่างเก็บน้ำห้วยโคลน/อ่างเก็บน้ำห้วยต่างคำ
๔. ศรีเชียงใหม่	แม่น้ำโขง/อ่างเก็บน้ำห้วยยางคำ/อ่างห้วยสีเสียด/อ่างห้วยหินลือตอนล่าง/อ่างเก็บน้ำห้วยหินลือตอนบน
๕. สังคม	แม่น้ำโขง/ฝายน้ำล้นห้วยกอก/อ่างเก็บน้ำนาบอน/ฝายน้ำล้นห้วยโขงหลง/อ่างเก็บน้ำห้วย น้ำไพร
๖. สระใคร	โคกดินแดง/สระสาธารณะ/หนองใหญ่/หนองอ้อมแก้ว/หนองทุ่ม/หนองสระพัง
๗. ฝายไร่	หนองนอกบ้าน/ห้วยเตื่อ/ห้วยปู่ตา/ห้วยงูใหญ่/อ่างเก็บน้ำคำชี/อ่างเก็บน้ำคำสะอาด
๘. รัตนวาปี	แม่น้ำโขง/หนองหมากอ่าง/หนองช้างนูน, ห้วยช้าง/หนองต้อน/หนองผายใหญ่/หนองคาต/หนองสิงห์
๙. โพนพิสัย	แม่น้ำโขง/โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยทอน/อ่างเก็บน้ำห้วยบูน/ฝายน้ำล้นห้วยหินขาว/ฝายน้ำล้นห้วยดินเต่า

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นิเวศน์ ที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมือง	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว/ตลาดท่าเตี๋ย/ลานวัฒนธรรม
ท่าบ่อ	หมู่บ้านทำยาสูบ / หมู่บ้านทำแผ่นกระยอ
ศรีเชียงใหม่	วังนํ้ามอก
สังคม	น้ำตกธารทิพย์/น้ำตกธารทอง/ภูนงกระบา/ผาตากเสื้อ
รัตนวาปี	ศูนย์วิจัยพืชสวนหนองคาย
โพนพิสัย	น้ำตกห้วยหินขาว

ที่มา : ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมือง	วัดโพธิ์ชัย/พระธาตุบังพวน/ศาลาแก้วกู่/พระธาตุหนองคาย หรือ พระธาตุกลางน้ำวัดเนินพะเนา
ท่าบ่อ	วัดศรีชมพูนุวงศ์ต้อ (หลวงพ่อบุญรอดเจ้าองค์ต้อ)
โพนพิสัย	วัดไทย (นาคบก ๙ เศียรและถ้ำเมืองบาดาลจำลอง)
ศรีเชียงใหม่	วัดหินหมากเป้ง/ภูทอก/วัดอรัญบรรพต พระสุธรรมเจดีย์
สังคม	วัดผาตากเสื้อ
สระใคร	วัดมฤคทายวรรณ (ดงแขม)
เผ้าไร่	สิมวัดกุดแคน
รัตนวาปี	วัดพระบาทนาสิงห์

ที่มา : การท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ทรัพยากรดินและที่ดิน

ประเภทของทรัพยากรดินจังหวัดหนองคาย

-ดินร่วนปนทรายส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียว ที่เป็นกรวดหรือลูกรังเป็นจำนวนมาก เกิดจากวัตถุดิบกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำทับอยู่บนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ส่วนใหญ่มีความลาดชันร้อยละ ๒-๕ เป็นดินต้นถึงดินลึกมีการระบายน้ำดี ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดถึงกรดจัด เป็นประเภทดินส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตัวในพื้นที่ทุกอำเภอ ได้แก่ อำเภอโพธาราม อำเภอเมือง อำเภอรัตนวาปี อำเภอเฝ้าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังขาม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพนพิสัย

-ดินในพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ดินที่พบมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินโผล่กระจายจัดกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ ป่าประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอสังขุม อำเภอโพธิ์ตาก และอำเภอศรีเชียงใหม่

๗.๒ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคายในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน ๒๒๓,๓๑๓ ไร่ ๓๕๗.๓ ตรม. มีเนื้อที่ป่าไม้ร้อยละ ๑๑.๗๙ ของพื้นที่จังหวัด โดยได้หักพื้นที่ป่าชุมชนที่ทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ซึ่งจำแนกได้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าไม้ถาวรของชาติ และป่าชุมชน ดังนี้ ๗.๒.๑ ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ป่าพานพร้าว-แก้งไก่ ป่าทุ่งหลวง และป่าดงสีชมพูและป่าโพนพิสัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ป่าพานพร้าว-แก้งไก่ อยู่ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอโพธิ์ตาก อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอสังคม โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับที่ ๒๐๗ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๘๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีเนื้อที่ ๓๑๕,๙๘๓.๖๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย (ส.ป.ก.) ดำเนินการ จำนวน ๑๓๓,๔๒๕.๓๓ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๕,๒๗๙.๕๓ ไร่ คงเหลือเนื้อที่ป่าจำนวน ๑๘๗,๘๓๗.๘๔ ไร่ สภาพพื้นที่ป่าในปัจจุบันได้ถูกบุกรุกทำลายเพื่อใช้พื้นที่ในการทำการเกษตร เช่น ปลูกยางพารา ปลูกมันสำปะหลัง ในบริเวณเชิงเขาส่วนยอดเขายังคงเป็นป่าที่สมบูรณ์

(๒) ป่าทุ่งหลวง อยู่ในท้องที่อำเภอโพนพิสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับที่ ๒๐๔ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ ๕๑,๐๙๘.๓๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้ ส.ป.ก.ดำเนินการ ๓๙,๐๖๖.๖๒ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๕๘๕.๗๒ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๑๖,๖๑๒.๔๔ ไร่

(๓) ป่าดงสีชมพูโพนพิสัย อยู่ในท้องที่อำเภอโพนพิสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับที่ ๒๒๕ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๗๑๑ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีเนื้อที่ ๖๘๘,๓๒๗.๙๒ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายดำเนินการ ๖๔๐,๐๙๐.๓๘ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๘๒๖.๕๗ ไร่ นิคมสร้างตนเอง จำนวน ๕๘๙.๙๑ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๕๒,๔๗๔.๒ ไร่

๗.๓ ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดหนองคายมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำสายหลักเป็นอาณาเขต มีลักษณะของภูมิประเทศยาวไปตามลำน้ำซึ่งมีความยาวตั้งแต่อำเภอสังคม (เขตติดต่ออำเภอปากชม จังหวัดเลย) จรดอำเภอรัตนวาปี ทางราชการได้จัดให้จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำโขง(ส่วนที่ ๒) ซึ่งมีลำน้ำสาขาย่อยในพื้นที่จังหวัดหนองคายรวม ๗ สาย จึงได้แบ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาจำนวน ๗ ลุ่มน้ำ ได้แก่แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕, ห้วยน้ำโสม, น้ำโหมง, แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖, น้ำสวย, ห้วยหลวง, และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗

๑. แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทาน เป็นแหล่งน้ำที่ได้จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการแหล่งน้ำและนำไปใช้ในการเกษตรกรรมสำหรับพื้นที่ที่มีความแห้งแล้ง หรือเป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญๆ โดยจังหวัดหนองคายได้มีการจัดทำโครงการชลประทานต่างๆแล้วเสร็จถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรกรรม โดยมีจำนวนแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำเป็นรายอำเภอตามตารางดังนี้

ตารางแสดงจำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย

อำเภอ	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ Type of water resource						
		อ่างเก็บน้ำ		ฝาย ทดน้ำ	ประตุน้ำ	ขุดลอก หนอง บึง ลำห้วย	สระน้ำ ในไร่นา	สูบน้ำ ด้วย ไฟฟ้า
		ขนาด กลาง	ขนาด เล็ก					
เมือง	๖๘๘	๑	๕	๔	๖	๕๓	๕๙๖	๒๓
ท่าบ่อ	๓๗๔	๑	๓	๕	๑	๔๐	๓๑๐	๑๑
ศรีเชียงใหม่	๒๔๔	๑	๔	๒	-	๑๒	๒๒๑	๔
สังคม	๑๗๐	๑	๕	๘	-	๑๑	๑๔๔	๒
โพนพิสัย	๑,๒๓๗	๑	๖	๘	๔	๔๔	๑,๑๔๙	๒๕
สระใคร	๒๕๖	-	๓	๗	๑	๗	๒๓๘	-
เฝ้าไร่	๗๗๔	-	๑๑	๗	-	๒๔	๗๓๑	๑
รัตนวาปี	๕๒๕	-	-	๒	-	๑๓	๔๙๖	๑๔
โพธิ์ตาก	๓๒๖	๑	๒	๑	-	๑๔	๓๐๘	-
รวม	๔,๕๙๑	๕	๓๙	๔๔	๑๒	๒๑๘	๔,๑๙๓	๘๐

ที่มา : www.nongkhai.go.th(สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย)

๒. แหล่งน้ำใต้ดิน

บริเวณจังหวัดหนองคาย มีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่าการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ ๕๐-๑๕๐ เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก เพราะส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดินอย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงสามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงว่ามีโอกาสที่จะเจาะพบน้ำบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐-๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดหนองคายอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรม คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้ น้ำอุปโภค/บริโภค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรมเท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องที่ตามมาคือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ การไหลซึมของน้ำเค็มรุกเข้ามามีในชั้นน้ำบาดาลชั้นสู่พื้นดิน ซึ่งตั้งแต่เดิมเคยเป็นแหล่งน้ำจืด ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย ควรจะเพิ่มความระมัดระวังในส่วนของปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ในบางพื้นที่ เพื่อมิให้ระบบนิเวศของน้ำผิวดินถูกเจือปนและเสื่อมคุณภาพ

จังหวัดหนองคายถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีค่อนข้างสูง คือประมาณ ๑,๗๐๐ มม. ต่อปี ดังนั้น จึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งตามข้อมูลดังกล่าว จังหวัดหนองคายจึงได้ให้ความสำคัญในการกำหนดให้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

๘) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย

ตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้จังหวัดหนองคายในท้องที่ จำนวน ๑๓ ตำบล อำเภอ เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ ๒

(๑) อำเภอเมืองหนองคาย ๑๒ ตำบล ประกอบด้วย ตำบลคำบง ตำบลโนนเมือง ตำบลบ้านเดื่อ ตำบลพระธาตุบังพวน ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลโพนสว่าง ตำบลมีชัย ตำบลเวียงคุก ตำบลสีกาย ตำบลหนองกอมเกาะ ตำบลหาดคำและตำบลหินโงม

(๒) อำเภอสระใคร ๑ ตำบล คือ ตำบลสระใคร โดยคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งเพิกถอนสภาพที่ดิน เพื่อใช้เป็นพื้นที่ให้เอกชนและหน่วยงานภาครัฐใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย จำนวน ๑ แปลง คือ ที่เลี้ยงสัตว์บ้านไชยาสาธารณประโยชน์ หมู่ที่ ๔ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร เนื้อที่ถอนสภาพ ๗๑๘-๐-๐ ไร่ จังหวัดได้ออกโฉนดและส่งมอบพื้นที่ให้กรมธนารักษ์เพื่อประกอบการสรรหาผู้ลงทุนแล้ว การสรรหาผู้ลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายโดยกรมธนารักษ์ ได้ดำเนินเปิดประมูลเพื่อสรรหาผู้ลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย

ครั้งที่ ๑ กรมธนารักษ์ ได้กำหนดขายเอกสารการลงทุนระหว่างวันที่ ๑๑ เมษายน - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยมีอัตราค่าเช่า ๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่/ปีแรก ค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่า ๑๖๐,๐๐๐ บาท/ไร่/๕๐ปีแรก มีผู้สนใจซื้อเอกสารการลงทุน จำนวน ๑๑ ราย โดยผู้สนใจลงทุนต้องยื่นซองเสนอการลงทุนต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะทำงานสรรหา คัดเลือก และเจรจาผู้ลงทุน ณ กรมธนารักษ์ ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผลปรากฏว่า ไม่มีผู้ลงทุนยื่นซองเสนอการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย

ครั้งที่ ๒ กำหนดขายเอกสารการลงทุนระหว่างวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยมีอัตราค่าเช่า ๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่/ปีแรก ค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่า ๑๖๐,๐๐๐ บาท/ไร่/๕๐ ปีแรก ซึ่งมีผู้สนใจซื้อเอกสารเสนอการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย จำนวน ๑๒ ราย โดยผู้สนใจลงทุนต้องยื่นซองเสนอการลงทุนต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะทำงานสรรหา คัดเลือก และเจรจาผู้ลงทุน ณ กรมธนารักษ์ ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปรากฏว่า มีผู้ลงทุนที่ซื้อเอกสารการลงทุนยื่นเสนอซองเอกสารการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย จำนวน ๑ ราย ซึ่งคณะทำงานสรรหา คัดเลือกและเจรจาผู้ลงทุนฯ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ไม่เห็นชอบให้ผู้ลงทุนยื่นเอกสารได้รับสิทธิการพัฒนาพื้นที่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขในประกาศกรมธนารักษ์และเงื่อนไขเสนอการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ครั้งที่ ๓ กรมธนารักษ์ ได้ปรับอัตราค่าเช่าและค่าธรรมเนียมการเช่า จากเดิม ค่าเช่า ๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่/ปีแรก เหลือ ๒,๑๐๐ บาท/ไร่/ปีแรก ค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่า จากเดิม ๑๖๐,๐๐๐ บาท/ไร่/๕๐ปีแรก เหลือ ๓๕,๐๐๐ บาท/ไร่/๕๐ ปีแรก สำหรับการยื่นซองเสนอการลงทุน ซึ่งกำหนดให้ผู้สนใจลงทุนต้องยื่นซองเสนอการลงทุนต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะทำงานสรรหา ณ กรมธนารักษ์ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผลปรากฏว่า ยังไม่มีผู้ลงทุนยื่นซองเสนอการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ดังนั้น กรมธนารักษ์จึงได้เสนอให้มีการปรับเปลี่ยนนำพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย มาเป็นพื้นที่สำหรับใช้ในโครงการของข้าราชการ หรือเปิดประมูลมาพัฒนาเป็นโครงการย่อยต่อไป

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)

๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว

๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด และโรงงานสุรา

๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ และสับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด

๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน และสับปะรด ฯลฯ

๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้ เวียดนามและพม่า

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง

๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ

๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น

๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ไฟฟ้า และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ

๕) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือ และเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงสู่ระเบียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก - ตะวันตก

๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น

๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิตมีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย

๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก

๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มนตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย

อุปสรรค (Threats)

๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้

๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน

๓) ปัญหายาเสพติดตามกับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต

๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุนรวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ

๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง

๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุนการท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ

(๓) TOWS Matrix

ในการดำเนินงานเพื่อบูรณาการสู่เป้าหมาย หลักการและวิธีการที่นิยมใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะแวดล้อมภายในและสถานะแวดล้อมภายนอก หรือตารางความสัมพันธ์ของ SWOT (TOWS Matrix) ซึ่งในการวิเคราะห์ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถกำหนดวิธีการดำเนินงาน หรือที่เรียกว่ากลยุทธ์ ออกมาเป็นประเด็นในการดำเนินงานดังนี้

กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส หรือเราเรียกว่ากลยุทธ์เชิงรุกเป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และโอกาสจากปัจจัยภายนอกมาเป็นตัวสนับสนุน

กลยุทธ์ ST เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่ากลยุทธ์เชิงป้องกัน เป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และต้องมีการฟันฝ่า หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ต้องเผชิญ

กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับโอกาส หรือเราเรียกว่ากลยุทธ์เชิงแก้ไข เป็นการแก้ไขจุดอ่อน หรือทำให้จุดอ่อนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยใช้โอกาสเป็นปัจจัยภายนอกเข้ามาสนับสนุน

กลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรับที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขจุดอ่อนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคหรืออาจจะต้องใช้วิธีหลีกเลี่ยงอุปสรรค ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์กลยุทธ์ และการที่จะนำกลยุทธ์ใดมาขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ จะต้องคำนึงถึงความเร่งด่วน การสนับสนุนจากนโยบายรัฐบาล การสนับสนุนงบประมาณของทั้งภาครัฐและเอกชน มิเช่นนั้นแล้ว อาจทำให้แผนการพัฒนาจังหวัด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ตาม TOWS Matrix จังหวัดหนองคายสรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางด้านการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด และโรงงานสุรา	๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจรเชื่อมโยงสู่ระบียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย
๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้ เวียดนามและพม่า	๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก
	๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย
กลยุทธ์ SO : ๑) เพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการผลิต และการบริการ ๒) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP และ SME ๓) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว	

กลยุทธ์ ST :

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางด้านการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด และโรงงานสุรา	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิต ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุน รวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ
๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้ เวียดนามและพม่า	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและ- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อ การเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง
	๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุน การท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ
กลยุทธ์ ST : ๑) สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายในและระหว่างประเทศ ๒) การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ WO : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่าย มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงสู่ระบียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก
๓) บุคลากรอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น
๔) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย
	๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก
	๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย
กลยุทธ์ WO : ๑) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ๒) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และสังคม ๓) การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔) ส่งเสริมการพัฒนาด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิต	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากล และขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิต ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรม การผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ไฟฟ้า และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุน รวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ
	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและ- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง
กลยุทธ์ WT : ๑) การพัฒนาสินค้าในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน และเพิ่มขีดความสามารถผลักดันการจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น ๒) ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจ	

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

- ๑) เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)
- ๒) มีการจ้างแรงงานคนในพื้นที่หรือจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าต่างชาติ
- ๓) มีการนำความรู้จากผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาใช้ในการผลิตมากขึ้น มีการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว และผลพลอยได้จากข้าว เนื้อสัตว์ ยางพารา มะเขือเทศ
- ๔) มีการบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็ง
- ๕) สนับสนุนเรื่องเงินทุน การตลาด เครื่องจักร มีสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมการนำเข้า-ส่งออก ลดหย่อนภาษีการนำเข้า-ส่งออก
- ๖) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาและให้ความรู้กับคนทุกเพศ ทุกวัย ในการบริการรับใช้สังคม ชุมชน พื้นที่ให้มีคุณภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น

๗) สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้จังหวัดโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุน SMEs ในท้องถิ่น, ระดับประเทศและระหว่างประเทศในด้านที่จังหวัดมีศักยภาพ คือ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๘) การพัฒนาเกษตรปลอดสารพิษและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง โดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และใช้นวัตกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและการค้าชายแดน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีขีดความสามารถที่สูงขึ้น
- ๒) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

● เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP SMEs ที่เข้าร่วมเสวนาได้รับ ความรู้ ความเข้าใจและตระหนัก/กระตุ้นให้ผู้ประกอบการ ได้เกิดการพัฒนามาตรฐานและคัดเลือก OTOP จำนวน ๕๐ กิจการ และ SMEs จำนวน ๕๐ กิจการ เข้าสู่กระบวนการการจัดทำมาตรฐาน (มผช.) และมาตรฐานสากล

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวน SMEs OTOP ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นหรือลดต้นทุนหรือลดของเสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๒. จำนวน SMEs ที่ได้รับรองมาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจการ
๓. จำนวน SMEs ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจการ

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๓(ถ้ามี)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการเข้าสู่ มาตรฐานสากล	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ จังหวัด • โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรจังหวัดหนองคาย			๒,๕๑๐,๕๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ..... • โครงการ.....			
	โครงการอื่นๆ • โครงการ..... • โครงการ.....			

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร จังหวัดหนองคาย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ โดยการส่งเสริมตลาดสำหรับผลผลิต และผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ การพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มศักยภาพและยกระดับการค้าการผลิต และการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ โดยครอบคลุมภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน ท่องเที่ยวและบริการ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการแข่งขัน ๒. เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้ชุมชน เกิดการจ้างงานในชุมชนเพิ่มขึ้น มีผลให้มีการหมุนเวียนเศรษฐกิจในพื้นที่ นำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับความรู้ในการพัฒนาขีดความสามารถเชิงลึก จำนวน ๑๐ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มูลค่าการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ๒. มาตรฐานการผลิต สถานประกอบการได้รับการเตรียมพร้อมในการขอรับ การรับรองมาตรฐานอย่างน้อย ๑ ระบบ ๓. พัฒนabrรรจุภัณฑ์ สถานประกอบการได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๒ รูปแบบ พร้อมต้นแบบบรรจุภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ทำให้มีรายได้และการจ้างงานเพิ่มขึ้น นำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดี สังคมครอบครัวอบอุ่น ลดปัญหาทางสังคมและอาชญากรรม ได้ในอนาคต
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมย่อยที่ ๑ กิจกรรมจ้างเหมา งบประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท กิจกรรมย่อยที่ ๒ ติดตามประเมินผลโครงการ งบประมาณ ๒๑๐,๕๐๐ บาท
๙. งบประมาณ	๒,๕๑๐,๕๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติ
การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕**

	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัด หนองคาย ปี ๒๕๖๕
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของไทย ให้เติบโตไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิต ภาพปัจจัยการผลิตรวม เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	เกษตรอุตสาหกรรม วัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง	อุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวและการค้า ชายแดน
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพ ของภาคอุตสาหกรรม ให้เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณา การนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัย สนับสนุนให้เอื้อต่อการ ลงทุนและการพัฒนา อุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม	ยกระดับมาตรฐาน การ ผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการ บริการ	
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	เสริมสร้างความมั่นคง เพื่อสังคมสงบสุข	
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	พัฒนาคน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมให้เป็น เมือง น่าอยู่	
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๕			พัฒนาระบบการ ให้บริการประชาชน สู่มาตรฐานสากล	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สอจ.หนองคาย ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากจังหวัดหนองคาย

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาพุทธจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๕

สอจ.หนองคาย ได้จัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านพัฒนาศาสนาพุทธระดับจังหวัด จังหวัดหนองคาย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาพุทธจังหวัดฯ ร่วมกับหน่วยงาน
ภาครัฐประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูล
ประกอบการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและจัดทำคำขอ
งบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อไป
